

EDITORIAL

Que els carrers no estiguin deserts

Evitar la desertització d'alguns carrers qualificats d'eixos cívics. Aquest és l'objectiu de la mesura que va aprovar ahir el ple municipal. D'aquesta manera es modificarà el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) per convertir en habitatges locals comercials buits del centre i per permetre la implantació d'oficines a plantes baixes en altres zones de Terrassa. Els pisos seran de protecció pública o adaptats per a persones amb mobilitat reduïda. El Consistori canviarà l'ús dels locals en planta baixa en trams de carrers del centre, però també eliminarà les restriccions vigents des del 2003 sobre algunes activitats d'oficines al conjunt de la ciutat, a excepció del centre històric. És molt destacable que l'aprovació hagi estat per unanimitat. De fet, la Cambra de la Propietat i Cecot havien donat suport a aquesta proposta. I és que, en els moments pels quals estem travessant, una mesura que serveixi per reactivar zones comercials ha de ser benvinguda. Les persianes han de tornar a pujar, encara que siguin en forma d'oficines o d'habitatge públic. La reactivació econòmica ha de tenir un punt de creativitat i de flexibilitat.

Diari de Terrassa

Editor: Marc Basté Alujas

Redacció:

Cap de redacció: Miquel Àngel Luque

Directora d'art: Jennifer Waddell

Cap de la secció de Terrassa: Laura Hernández Rojas

Cap de la secció Esports: Josep Cadalso Borjas

Cap de la secció de fotografia: Nebri di Aróztegui Galí

Redacció: Laura Massallé, Jordi Guillem, Emili González, Xavi Llamas, Mercè Boladeras (cultura), Alberto Tallón (fotografia), Jordi Capella (correcció), Marc Donaire (producció), Cristóbal Moscoso (maquetació)

C/ Puig Novell, 14. 08221 Terrassa

Telèfon: 93 728 37 06 | ciutat@diarideterrassa.es

Publicitat i administració:

Telèfon: 93 728 37 00 | anuncis@diarideterrassa.es

Coordinadora de Publicitat: Núria Hernández Ortega

Publicitat: Anna Guil, Ferran Muñoz

Administració: Cesca Arcos, Marta Bofarull, Maria Montaña Pérez

Distribució: A. Ruiz, J.L. Vázquez, F. Guillen

Edicions Diari de Terrassa, SL | B02851848

C/ Puig Novell 14 08221 Terrassa.

Administrador: Marc Basté. **Dir. financer:** Carles Fernández

Imprimeix: LERIGRAF

DIPÒSIT LEGAL: B-19.719-77

OPINIÓ

Qui vol quedar totalment atrapat per l'Estat?

Quin avantatge tindria que el servei de menjador escolar fos gestionat per l'Ajuntament de Terrassa?

SALVADOR CARDÚS IROS

Quin avantatge tindria que el servei de menjador escolar fos gestionat per l'Ajuntament de Terrassa? En què milloraria Mútua Terrassa si fos un hospital públic? Quins han estat els guanys per als terrassencs del fet que el servei d'aigua hagi passat de ser gestionat per Mina a estar a mans de Taigua, una empresa municipal? Ho dic ben clar: sóc del tot contrari a un model de societat en què l'administració pública tingui la gestió directa de tots els serveis públics. Tenim prou experiència com per saber que les empreses públiques no són garantia ni de més racionalitat en la despesa ni de més eficiència en els serveis. Tampoc sóc favorable a la privatització generalitzada dels serveis, perquè també tenim bons exemples d'abusos i mala gestió. Depèn. En tenim un cas ben clar: no funcionen igual els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya que Renfe. I també tenim casos de serveis públics gestionats de manera exemplar per institucions privades, com ara Càritas, Creu Roja o el Banc d'Aliments.

És per això que no sé veure altra motivació que la mera ideològica en l'exigència d'UGT a l'equip de govern de la ciutat d'accelerar el projecte de municipalització del servei de menjador escolar, o en la de Marea Blanca a la Generalitat per no renovar el contracte de concessió del servei públic a Mútua Terrassa. Hi ha un corrent, no cal dir que políticament legítim, que voldria acabar amb el model de col·laboració públic-privada tan estès al nostre país, i que és resultat d'una llarga història en què la iniciativa privada sense ànim de lucre -mútues, caixes d'estalvis, cooperatives...- ha sigut capaç d'avançar-se a l'Estat a l'hora de satisfer les necessitats dels ciutadans. Però, més enllà de l'aposta per raons ideològiques, res no fa pensar que aquesta gestió exclusivament

pública hagi de tenir avantatges sobre el model actual.

El cas és que no s'hauria de confondre els ciutadans amb les paraules. El servei de menjadors escolars ja ho és, de públic. I el de Mútua Terrassa, també. Com ho era el de Mina d'Aiguës. L'administració pública ha de posar les condicions que han de complir els serveis públics, de qualitat i de preu. Però la gestió l'ha de poder fer qui sigui capaç de garantir la millor eficiència.

Per tant, que sigui Serhs qui serveixi els dinars escolars o sigui Mútua qui gestioni serveis públics de Salut no implica de cap manera la privatització d'aquests serveis. I si hi ha deficiències en la gestió del servei que no siguin conseqüència de la gasiveria o de les limitacions pressupostàries de la mateixa administració, doncs lla-

vors que s'auditin i, si cal, se les intervingui.

El model de concertació ha donat magnífics resultats en tots els terrenys, principalment en el camp de la innovació. I la col·laboració públic-privada facilita un magnífic equilibri entre drets socials i eficiència de gestió que ni allò que és exclusivament públic ni allò que és exclusivament privat assegura.

A més és un model que garanteix un marc de llibertat prou ampli com per no acabar atrapat en un control burocratitzador absolut per part dels diversos nivells de l'administració de l'Estat sobre les nostres vides. Una llibertat de què hauriem de ser especialment vigilants, sobretot quan se senten discursos governamentals que fins i tot ens prometen la "felicitat".

